OROSHÁZI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

XXI. évfolyam 1. szám 2024. Húsvét

Húsvétvasárnap ketten a tanítványok közül egy Emmausz nevű faluba mentek, amely Jeruzsálemtôl hatvan stádiumra (két-három óra járásnyira) fekszik. Útközben megbeszélték egymás között mindazt, ami történt. Míg beszélgettek és vitatkoztak, egyszerre maga Jézus közeledett feléjük, és hozzájuk szegôdött. Ôk azonban nem ismerték meg ôt, mert látásukban akadályozva voltak. Jézus megkérdezte ôket: „Milyen dolgokról beszélgettetek egymással útközben?” Erre szomorúan megálltak, és egyikük, akit Kleofásnak hívtak, ezt válaszolta neki: „Te vagy talán az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudja, mi történt ott ezekben a napokban?”

Ô megkérdezte: „Miért, mi történt?” Azok ezt felelték: „A názáreti Jézus esete, aki szóban és tettben nagyhatású próféta volt Isten és az egész nép elôtt. Fôpapjaink és elöljáróink kiszolgáltatták ôt, hogy halálra ítéljék, és keresztre feszítsék. Pedig mi azt reméltük, hogy ô váltja meg Izraelt. Azóta, hogy ezek történtek, már három nap telt el, és néhány hozzánk tartozó asszony is megzavart bennünket. Hajnalban a sírnál voltak, de nem találták ott a holttestét. Azzal a hírrel tértek vissza, hogy angyalok jelentek meg nekik, akik azt állították, hogy él. Közülünk néhányan el is mentek a sírhoz, és úgy találtak mindent, ahogyan az asszonyok mondták, ôt magát

Krisztus föltámadt!
Allelujás, boldog húsvétot!

azonban nem látták."

Jézus erre így szólt: „Ó, ti oktalanok, ti késedelmes szívűek! Képtelenek vagytok hinni abban, amit a próféták jövendöltek! Hát nem ezeket kellett elszenvednie a Messiásnak, hogy bemehessen dicsôségébe?" Aztán Mózesen kezdve valamennyi prófétából megmagyarázta, ami az Írásokban ôróla szól.

Közben odaértek a faluhoz, ahová tartottak. Úgy tett, mintha tovább akarna menni. De azok marasztalták és kérték: „Maradj velünk, mert esteledik, és lemenôben már a nap." Betért tehát, hogy velük maradjon.

Amikor asztalhoz ültek, kezébe vette a kenyeret, áldást mondott, megtörte, és odanyújtotta nekik. Erre megnyílt a szemük, és felismerték. De ô eltűnt elôlük.

Akkor azt mondták egymásnak: „Ugye lángolt a szívünk, amikor útközben beszélt hozzánk, és kifejtette az Írásokat?"

Még abban az órában útrakeltek, és visszatértek Jeruzsálembe. Ott egybegyűlve találták a tizenegyet és társaikat. Azok ezzel fogadták ôket: „Valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak!" Erre ôk is elbeszélték, mi történt az úton, és hogyan ismerték fel Jézust a kenyértörésben.

Lk 24,13-35

MI, AZ EMMAUSZI TANÍTVÁNYOK

Az emmauszi tanítványok és Jézus találkozása az egyik legismertebb történet a feltámadást követően. Két szomorúan ballagó zarándok, akik a szent napokat követően Jeruzsálemből a mintegy 12 kilométerre található Emmauszba mennek haza, letargikus hangulatban. Akit Messiásnak tartottak, halott: legalábbis szerintük. A történetet mindannyian tudjuk: Jézus melléjük szegődik, majd hosszasan magyarázza nekik saját szenvedésének okait, úgyhogy közben a két tanítvány nem ismeri fel. A közösen elköltött vacsoránál azonban – nagycsütörtök után – ismét megáldotta, és megtörte a kenyeret, majd e két tanítványának adta, akik ebben a pillanatban felismerik. Jézus ekkor eltűnik, a tanítványok pedig a két órára lévő Jeruzsálembe szaladnak, dacolva a sötétségtől és a veszélyektől, hogy elmondják az örömhírt: a Mester él!

De vajon nem ismerünk-e magunkra az emmauszi tanítványok személyében? Mi, akik dühösen és csalódottan keressük Istent az életünkben, mi, akik elhagyatottnak érezzük magunkat, akik megkérdőjelezzük a szavait, sőt néha a létezését is. Úgy, hogy közben végig ott van mellettünk, csak képtelenek vagyunk felismerni. Mi, akik megkerülnénk a világot Istenért, hogy megtaláljuk, holott ott áll végig mögöttünk.

Az emmauszi tanítványok kifejezik azt a szomorúságot és letörtséget, amelyet mi is gyakran érzünk, amikor megkérdőjelezzük Istent. Amikor úgy érezzük, hogy cserbenhagy bennünket, amikor a kísértés legyőz, és teljesen elbizonytalanodunk. De ennél a bizonytalanságnál is sokkal erősebb Jézus döbbenetes alázata: ahogyan elmagyarázza nekik a kereszthalál értelmét és fontosságát, ahogyan szeretettel és teljesen egyenrangú társként kezelve beavatja őket a Szentírás folytonosságába. Nem hagyja el azokat, akik elhagyták őt, nem csalódik azokban, akik benne tévedésből csalódtak. Igazi pásztor, aki az elkallódó bárányok után megy.

De vajon csak a hitetlenségben tudunk emmauszi tanítványok lenni, vagy a pozitív példájukat is tudjuk követni? Vajon mi elindulnánk-e éjszaka árkon-bokron Jeruzsálembe, hogy az örömhírről beszámoljunk? Mihez kezdünk, amikor újra és újra megbizonyosodunk, arról hogy van Valaki, aki a gondunkat viseli? Magánügynek tekintjük, vagy át akarjuk adni másoknak?

Nincs annál szomorúbb érzés, amikor azt érezzük, hogy Isten elhagyott bennünket, de ugyanakkor nincs felemelőbb annál, mint amikor rájövünk arra, hogy tévedtünk! Ne csak a megkérdőjelezésben legyünk „emmausziak", hanem a felismerésben és a cselekvésben is!

M. Z.

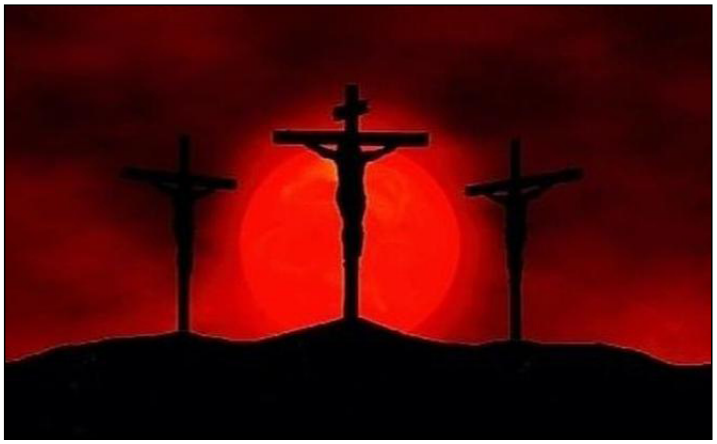

Szent-Gály Kata: Keresztúton

„Azt mondja az Úr:
Kevés az, hogy a szolgám légy,
s fölemeld Jákob törzseit,
és visszatérítsd Izrael maradékát.
Nézd, a nemzetek világosságává tettelek,
hogy üdvösségem eljusson a föld határáig."

(Iz 49,6)

Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szerettem…?
Reszketni, remegni az Olajfa-kertben…?
Elhagyatva lenni, egyedül a Bűnnel…?
Szemben a Halállal, szemben a Közönnyel…?

Adnád-e kezedet szorító kötélnek…?
Arcodat a gúnynak, lenéző köpésnek…?
Tudsz-e mellém állni fojtogató csendben…?
Az ostorozásnál eltakarnál engem…?

Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szeretlek…?
Tudsz-e tűrni értem, hordani keresztet…?
Roskadva, remegve, föl, egész a célig…?
Akkor is, ha szíved ezer sebből vérzik…?

Tudod-e karodat szélesre kitárni…?
Az egész világért áldozattá válni…?
És tudsz-e pihenni úgy a szent kereszten,
hogy örvendezz rajta: mindig ezt kerestem…?

Tudsz-e mellém hágni…? A helyembe lépni…?
Magadat feledve életemet élni…?
Egészen eltűnni, elmerülni bennem…?
Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szerettem…?

Személyi híreink

Keller Ilona sekrestyésünk idestova húsz évet szolgált Istennek templomunkban.

Szerényen, de nagy szeretettel és hozzáértéssel végezte feladatát.Tavaly azonban betegsége közbeszólt, így munkáját szüneteltetni kényszerült. Bíztunk benne, hogy teljesen felépül és visszajön. Istennek hála, felépült, sajnos azonban az ereje már nem a régi, így nem vállalja tovább feladatát.

Köszönjük húszéves áldozatos szolgálatát. Ha nem is dolgozni, de a közösség mindig visszavárja.

Április 1-től új sekrestyés házaspárt köszönthetünk körünkben: **Cserven Béla** és felesége, **Raczkó Erika**, akik nemrég költöztek Hunyáról Orosházára.

Kívánjuk Isten áldását szolgąlatukra, életükre!

Az OKIK klub hírei

Még alig zajlottak le a karácsonyi események és az évbúcsúztató, máris itt van előttünk a következő nagy ünnep, mégpedig a legnagyobb: a Feltámadás ünnepe. A decemberi évzáró klubestre Körmöczi Zoltánt hívtuk meg. Két társával együtt vidám gitárkoncerttel búcsúztatták az óévet. A Cséffai-trió is fellépett. A tőlük megszokott színvonalas táncukkal, dekoratív jelmezükkel nagy sikert arattak.

Közösségünkben 2024-ben is folytatódtak a programok, bár a fűtésszámláktól való félelmünk miatt a téli rendezvényeket kissé korlátoztuk. Minden héten megtartottuk a Bibliakört, amelyre hűségesen eljárnak a csoport tagjai, sőt néha vendégek is jönnek. Ebben az évadban kemény dologra vállalkoztunk: fél évig csak a Jelenések könyvét olvastuk és beszéltük meg. A Biblia-olvasást most a húsvéti események felidézésével folytatjuk.

Ebben a naptári évben első nagyobb összejövetelünk a februári farsangi karnevál volt, amelyre kedves vendégek érkeztek: egy ikerpár, két fiatalember, Bagi Bálint és Bagi Márk. Nem mindennapi történetük mindenkit meghatott. Bálint néhány éve súlyos balesetet szenvedett, az orvosok is lemondtak róla. Családtagjainak, főként ikertestvére szeretetének és hitének köszönhetően mostanra mégis egy bizakodó, derűs ifjút ismerhettünk meg, aki számtalan műtéte után is tartalmas életet él.

Táncosaink ezúttal is remekeltek, majd következett a zenés jelmezfelvonulás és a vacsora. Negyvenen jöttünk össze, a vidám együttlét késő estig tartott.

Március 9-én végre megint Máltai-est volt a klubban. Ismét sok fiatal jött el, de az érdeklődő felnőttklubosokat is szívesen láttuk. Frankó Attila előadásából megismerhettük az orosz-ukrán háború elől menekültek viszontagságait, és a szeretetszolgálatosok áldozatos segítő tevékenységét. Ezután egy harmadikos diákunk, Gupcsi Csongor szólótánca meglepetés volt mindenkinek. Végül következtek a szokásos népszerű játékok, sok nevetéssel. A vendéglátásra most sem lehetett panaszuk a megjelenteknek, szponzoraink jóvoltából.

Vidám farsangi hangulat

Vendégeink a Máltai játszótérről

Bagi Bálint és Márk az OKIK-ban

Eközben már hétköznapokon is folynak a szokásos ünnep előtti munkák. Több napon sütöttük a diákokkal a hajléktalanoknak szánt süteményeket. Elkészültek az ajándékok az Idősek Otthonaiban lakóknak, s közben folyamatosan próbáljuk a nekik rendezett húsvéti műsort, amelyet 22-én felnőttklubunkban is bemutatunk. Erre a napra hirdettük meg Csizmadia Lajosné előadását a pékségről, amelyet nagy érdeklődéssel várunk. Minden klubtagunknak és olvasónknak áldott húsvétot kívánunk!

Bánkiné Borbély Mária
klubvezető

Hogyan imádkozzunk?

A gyermek Jézusról nevezett Szent Teréz ezt mondja: „Az imádság a szív felemelése, egyszerű tekintet az égre, a hála és a szeretet kiáltása mind szenvedésben, mind örömben." Röviden szólva: az imádkozik, aki hittel és szeretettel az Úrhoz fordul.

Kitől tanulhatunk meg imádkozni?

Az imádság tanítója Jézus Krisztus. Amikor a tanítványok kérték: „Uram, taníts meg minket imádkozni" (Lk 11,1), Jézus megtanította nekik a legfontosabb és legszebb imát — a Miatyánkot. Ezt mindennap imádkoznunk kell, és a szellemében kell alakítanunk az életünket. Boldog, akinek életében beteljesül az Úr imádságának mind a hét kérése! Jézus arra tanít minket az evangéliumban, hogy kitartóan imádkozzunk, az Atya akaratának átadva magunkat, és imádkozzunk az ellenségeinkért is. Imádkozni nem nehéz. Egy kisgyermek is képes rá. Szent Pál viszont azt mondja, hogy a Szentlélek segítsége nélkül nem vagyunk képesek igazán imádkozni. A Szentlélek hét ajándékának egyike a jámborság, vagyis az imádság képessége. Kérnünk kell ezt az ajándékot, és meg kell nyílnunk előtte. Imádkozni tanítanak minket a Szentírás könyvei is, főként a Zsoltárok könyve. A zsoltárok, bár régről származnak, most is aktuálisak mindannyiunk számára. Megtanulhatunk imádkozni a Szűzanyától, a szentektől, de azoktól az emberektől is, akiknek Isten megadta az imádság ajándékát. A szülőknek kötelességük megtanítani imádkozni a gyermekeiket. Ebben a feladatban segítségükre van a házasság szentsége révén kapott kegyelem.

Mikor jó az ima?

Az imádság értékelésénél nem hagyatkozhatunk az érzéseinkre. Olykor úgy tűnhet nekünk, hogy az imánk nem sikerült, máskor meg elégedettek vagyunk vele. Ezek az érzések azonban teljesen félrevezetőek is lehetnek. A változó érzelmeink nem fontosak. Az a fontos, hogy Istennek tetszik-e az imánk. A jó imádság hűséges, tehát mindennapi; kitartó, tehát nem enged a kedvetlenségnek; alázatos, mivel tudatosítom, hogy én, a bűnös és korlátolt ember, a szent és felfoghatatlan Isten előtt állok. Jézus arra szólít fel minket, hogy hittel imádkozzunk, és készek legyünk elfogadni az Atya akaratát.

Milyen hibákat követünk el a leggyakrabban az imádkozásnál?

Ha az imádságunkban nem teljesülnek a fent leírtak, akkor tévelygünk. Jézus Krisztus figyelmeztet minket, hogy ne fogjunk imába, ha szívünkben nem bocsátottunk meg a felebarátainknak (vö. Mk 11,25), vagy nem akarunk kiengesztelődni másokkal (vö. Mt 5,23—24). Nagy hiba, ha az imában nem Istent keressük, hanem magunkat, a saját megelégedettségünket, pusztán földi hasznot. Azért imádkozunk, mert találkozni akarunk Istennel és meg akarunk nyílni az akarata előtt.

Milyen fajtái vannak az imának?

Ismerünk kérő, engesztelő, hálaadó és dicsőítő imát. Az utolsó kettő nehezebb és ritkább, de a mennyországban már csak így fogunk imádkozni. Beszélünk az Egyház imájáról is, vagyis a liturgikus imáról, illetve a személyes „magánimáról", de ennek is fontos helye van az Egyházban. A személyes imában imádkozhatunk a saját szavainkkal, de használhatjuk, sőt kell is használnunk azokat az imákat, melyeket a szentek és az imádság ajándékával megajándékozott vallásos emberek írtak. Ám az imának nemcsak az ajkunkról, hanem legfőképpen a szívünkből kell fakadnia. Ne használjunk az imában nagy szavakat, melyek nem tükrözik azt, ami bennünk van.

Mit jelent az Egyház liturgikus imája?

Ez elsősorban a szentmise, az Eucharisztia, de a többi szentség kiszolgáltatása is. Idetartozik az imaórák liturgiája, vagyis a zsolozsma, mely főként zsoltárokból áll. E liturgikus ima legfontosabb részei a reggeli és az esti dicséret, valamint a kompletórium (befejező imaóra a lefekvés előtt). Ezeknek az imáknak a formáját az Egyház pásztorai határozzák meg — a pápa és a püspökök. Ez az Egyház hivatalos imája, melyet nem lehet tetszőlegesen megváltoztatni.

Milyen szándékra imádkozhatunk?

Minden jóért. Jézus ezt mondja: „Bármit kértek az Atyától a nevemben, megadja nektek" (Jn 16,23). Az imának azonban nem szabad csak a mulandó dolgokra korlátozódnia. A Miatyánk hét kérése közül csupán egy (a mindennapi kenyérért)

függ össze az anyagi szükségletekkel. Jézus arra buzdít minket, hogy kérjük a Szentlélek ajándékait: „kérjetek és kaptok […]. Ha tehát ti, bár gonoszak vagytok, tudtok jót adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább adja mennyei Atyátok a Szentlelket azoknak, akik kérik tőle" (Lk 11,9. 13).

Miért tűnik úgy nekünk, hogy egyes imáink nem nyertek meghallgatást?

Nem létezik meg nem hallgatott ima, bár vannak olyan imák, melyek nem hozzák el a vágyaink beteljesülését. Isten bölcs és jóságos, ezért nemcsak a földi életünket nézi, hanem az örök létezésünket is. Az ember lelke sohasem hal meg! Isten, aki maga a jóság, nem adja meg nekünk a földön azt, ami árthatna a lelkünknek, megfoszthatna a kegyelemtől, és akadályozhatna az üdvösség elérésében. Istennek az egész örökkévalóság a rendelkezésére áll, hogy megadja nekünk a jót, amit eltervezett a számunkra, s így beteljesítse legnagyobb és legmélyebb vágyainkat. Azt is tudnunk kell, hogy Isten szabad akaratot adott nekünk. Szabad lények vagyunk, ezért Isten nem fogja megváltoztatni a tetteink következményeit, ahogy azt nemegyszer szeretnénk. Ha például egy diák nem készül, csak könyörög a jó vizsgaeredményért, akkor nem imádkozik, hanem hiába veszi Isten nevét. Ezt pedig tiltja Isten második parancsolata. Mielőtt Jézus azt mondta volna, hogy meghallgatja a kéréseinket (vö. Jn 15,7), két feltételt határozott meg. Az első így hangzik: „Ha bennem maradtok". Krisztusban az marad, aki magához veszi a testét az Oltáriszentségben. A második: „és tanításom is bennetek marad". Isten tanítása akkor marad bennünk, ha hallgatjuk és olvassuk a Szentírást, és megtartjuk azt, amit megismertünk.

Jézus Krisztus csak az Atyaistenhez imádkozott. Mi miért imádkozunk Szűz Máriához és a szentekhez is?

Jézus az Atyaistenhez imádkozott, Atyjához, aki egyúttal a mi Atyánk is. Jézus beteljesítette az Atya akaratát azzal, hogy eljött a földre. Ezt az Atya iránti és az irántunk való szeretetből tette. Szeretetkötelék fűzte őt az Atyához és beszélgetett vele, így a tanítványok és mindazok, akik látták őt, megtanulhattak tőle imádkozni. Az evangéliumok feljegyezték a kéréseket, melyekkel az emberek Jézushoz, az Isten Fiához jöttek. Ezek a kérések is imák voltak. Jézus Krisztus az egyedüli közvetítő az Atyaisten és miköztünk. Ám amikor Jézus, az egyetlen Üdvözítőnk a kereszten haldoklott, nekünk adta anyját, hogy a mi Anyánk is legyen. Az ő kérésére hajtotta végre Jézus az első csodáját a menyegzőn a galileai Kánában. Jézus anyja, aki a mi Anyánk is, most mindannyiunkról gondoskodik, és a mennyben közbenjár értünk Istennél. Hasonlóképpen a szentek is, főként a védőszentjeink, Isten színe előtt állnak a mennyben, és közbenjárnak értünk. Istenben látják a gondjainkat és hallják a kéréseinket, és „Isten tekintetével" tekintenek rájuk. Csatlakoznak az imáinkhoz, és úgy „igazítják" őket, hogy összhangban legyenek Isten akaratával, és a lehető legnagyobb javunkat szolgálják. A szentekhez imádkozni valójában annyit jelent, mint kérni őket, hogy járjanak közben értünk Istennél.

Miért kell imádkoznunk és időt szánnunk az imára?

Az imádság az egyik legfontosabb, ha nem a legfontosabb feladatunk az életben. Ima nélkül egyetlen tudatos ember sem üdvözül. Nem lehet saját erőből üdvözülni, Isten kegyelme kell hozzá. Ha nem találkozunk mindennap Istennel az imában, nem leszünk képesek hitben, reményben és szeretetben élni és kitartani a keresztény életben.

Marcin Węcławski atya

CASCIAI SZENT RITA

ünnepe: május 22.

Született: Roccaporena, Itália, 1381 körül, † Cascia, Itália, 1447. május 22.

Ritát idős szülei hosszú várakozás, reménykedés és sok imádság után kapták Istentől ajándékba. Cascia környékén, a hegyek között elterülő kis birtokukon egyszerűségben és istenfélelemben nevelték. A kislány gyermek- és ifjúkorát a szülei iránti teljes engedelmesség, akaratának állandó föláldozása és a fáradságos napi munka töltötte ki. Közben azonban szívében fölgyulladt az istenszeretet, és apáca akart lenni, hogy teljesen eggyé válhasson isteni Megváltójával, aki jelenléte édességének megéreztetésével mindannyiszor megajándékozta őt, valahányszor szülei engedélyével visszavonulhatott a házukban kialakított kicsiny imahelyre. Szülei – valószínűleg menekvést keresve szűkös anyagi helyzetükből – odaígérték a kezét egy jómódú ifjúnak, aki azonban kortársak szerint vad és erőszakos ember volt. Ritának nagyon fiatalon férjhez kellett tehát mennie.

Férje rossz természetét hősies türelemmel viselte, soha nem panaszkodott. Mindenben engedelmeskedett hitvesének, azzal az egy föltétellel, hogy a templomba eljárhat. Szelídségével és jóságával végül is férje rossz természetét sikerült legyőznie és lelkét Istenhez vezetnie. Megtérésének együtt örült Ritával az egész falu, Roccaporena, mert korábban a férj összeférhetetlensége miatt sokat szenvedett a pártoskodásoktól és viszálykodásoktól.

Idős szülei halála után újabb gyász érte Ritát: előbb meghalt a férje, aki most már tisztelte és szerette őt (egy régi ellensége ölte meg bosszúból). Majd egy évre rá meghalt Rita két kicsi fia, akikért úgy imádkozott, hogy az Úr vegye őket magához, mielőtt még az atyjuk halála miatti vérbosszú beszennyezné a lelküket.

Miután sok fájdalom árán eloldódtak e földi kötelékek, Rita hozzáfoghatott régi vágyának beteljesítéséhez: kolostorba léphetett. Casciában a Mária Magdolna ágostonos kolostorba jelentkezett, ahonnan egymás után háromszor visszautasító választ kapott özvegysége miatt. Végül azonban 1407-ben csodálatos módon bejutott: Keresztelő Szent János, Szent Ágoston és Toletinói Szent Miklós vitték be éjnek idején a kolostorba.

Életének pontos dátumait, így fogadalomtételének évét sem ismerjük. Valószínű azonban, hogy még nem volt 30 éves, amikor a kolostor szokásától eltérően a karnővérek közé befogadták, s mivel olvasni nem tudott (azaz nem tudott együtt zsolozsmázni a karnővérekkel), egyéb imádságok elmondására kötelezték. A nővérek közül türelmével, engedelmességével és jámborságával tűnt ki, mindenkinek épülésére volt.

Különös tisztelettel elmélkedett Krisztus szenvedéséről, s arra vágyott, hogy osztozhasson a megfeszített Krisztus kínjaiban. Egy napon, amikor a feszület előtt térdelt és vágya beteljesülését kérte, érezte, hogy a töviskorona egy tövise a homlokába fúródik. Mély sebet kapott, amely később elmérgesedett, s a belőle áradó szag miatt Ritát elkülönítették a nővérektől. Csak egy római zarándoklat alkalmával mehetett emberek közé, amikor az Úr Rita könyörgésére eltüntette a zarándoklat idejére a sebet, de úgy, hogy fájdalmai megmaradtak. Betegségei, a böjtölések és a munka fölemésztették erejét, utolsó éveit ágyhoz kötötten töltötte. 1447. május 22-én hívta át Isten az örök boldogságba, átköltözését egy emberi kézzel nem érintett harang szava hirdette meg. Különleges kiváltságként Rita testét soha nem temették el, mert csodálatos módon nem látott romlást. Sértetlenül került ki a tűzvészből is, melyben néhány évvel halála után a cédrusfából készült koporsója porrá égett. Új koporsóját a szent nagy tisztelője, Cesco Barbari casciai asztalos készítette el, aki súlyos betegségből gyógyult meg közbenjárására.

Ritát már halála előtt szentnek tartották, s halála után 10 évvel, még mielőtt az Egyház hivatalosan nyilatkozott volna, a nép szentként tisztelte. Boldoggá avatását 1627. október 1-jén VIII. Orbán pápa, szentté avatását 1900. május 24-én XIII. Leó fejezte be. Utóbbi „Umbria gyöngyének" nevezte őt. Testét Casciában, az 1937– 1947 között épült Szent Rita-templomban őrzik. A hagyomány szerint Szent Rita az egészen kilátástalannak tűnő esetekben is képes segíteni, ezért a lehetetlenségek szentjének tartják.

(Diós István: Szentek élete)

Karitász beszámoló

Karitasz csoportunk már hagyományosan jó kapcsolatot ápol a helyi katolikus óvodával. Évek óta aktív résztvevői vagyunk az ünnepségeiknek.

Igy volt ez február 9-én is, amikor is több mint 200 fánkot sütöttünk a gyermekeknek a farsangi mulatságra, amit nagy örömmel fogadtak az ovisok. Így mi is részesei lehettünk a télbúcsúztató mulatságuknak ahol kiszét égettek, csörömpöltek és jelmezekbe bújtak, vidáman ünnepelve a tavasz közeledtét.

Márciusban, húsvéthoz közeledvén, ismét tartós élelmiszercsomagokat oszt karitász csoportunk rászoruló családoknak és egyedülállóknak. A Szent Rita oltárnál összegyűlt élelmiszereket, kiváltás, vagy közüzemi díjak kifizetésében, persze ezen utóbbiaknak szigorú szabályai vannak.

Pályázatokat is figyelemmel kisérve próbáljuk szélesíteni azokat a lehetőségeket melyekkel élve több emberen is tudnánk segíteni. Ehhez persze nagyon fontos lenne, egy helyiség, ahol az adományokat tudnánk tárolni, az adminisztrációt elvégezni, ami feltétlen szükséges egy-egy pályázat sikeréhez. Sajnos ilyen helyiségünk hosszú hónapok óta nincs.

Szeretném megköszönni minden jószándékú embernek az adományát mellyel hozzájárult a húsvéti csomagosztáshoz.

valamint még ezt kiegészítve kb. 40 családnak tudjuk pár napra vagy hétre biztosítani a legszükségesebb élelmiszereket. Igyekszünk úgy összeállítani a csomagokat, hogy figyelembe vesszük a család nagyságát, gyermekek számát is, vagy idős emberek esetében korukat. Gyümölcs és egy kis édesség is mindig kerül egy-egy csomagba.

Sajnos sokszor tapasztaljuk, hogy visszatérő családok jönnek évről évre csomagokért, akik valamilyen oknál fogva nem tudnak nehéz anyagi helyzetükből kikerülni. Ilyenkor, ha tehetjük, megpróbáljuk felhívni figyelmüket, hogy hol tudnának munkahely után érdeklődni, vagy más módon megpróbálni segítségükre lenni pl. gyógyszer-

Húsvét reggelén:

Zengjen hát hangos hálaének,
A mindenség nagy Istenének!
Ünneplő lelkünk égbe szállva
Olvadjon össze hő imába.
Ég, föld derüljön fel ragyogva,
A Golgotának szent halottja
Feltámadott! Feltámadott!

Áldott húsvéti ünnepeket kívánva karitász csoportunk nevében:

Baranyainé Murvay Sára
csoportvezető

Egyházközségi hozzájárulás

Talán kevés jobban félreértelmezett dolga van egy plébánia életének, mint az egyházközségi hozzájárulás: hogy mi is az, miért fizetik és mire is fordítják. Az egyházközségi hozzájárulás (amit gyakran egyházi adónak is neveznek) egy önkéntes felajánlás, amellyel a hívő támogatja saját egyházi közössége (vagyis plébániája) működését. Gondoljuk csak meg: a számunkra fontos és értékes dolgokra rendszeresen áldozunk időnkből és anyagi javainkból is. Ezzel juttatjuk kifejezésre, hogy fontosnak tartjuk azt.

Mivel egy plébánia semmilyen rendszeres állami támogatást nem kap működéséhez, az egyházközségi hozzájárulás (a perselygyűjtéssel együtt) képezi azt az anyagi bázist, amellyel a plébánia működni tud. A befizetett egyházközségi hozzájárulás teljes egészében a plébánia céljaira használjuk fel.

De mire is fordítódik az így befizetett összeg? Az egyik legnagyobb kiadás egy-egy plébánián az ingatlanok fenntartása, illetve felújítása. A templomépületeken - jellegükből adódóan - folyamatosan van javítanivaló. A közüzemi díjakat is ezen összeg felhasználásával tudjuk fizetni, hiszen a templomok fűtése és a közösségi helyiségek villany-, víz- és gázdíja messze meghaladja egy családi lakás vagy ház ilyen jellegű díjait. A személyi jellegű kiadások is nagy tételt képeznek plébániánk költségvetésében: így a lelkipásztor lakhatásával és a munkatársak jövedelmével kapcsolatos kiadások. Ezen felül programok szervezésére is fordítjuk ezeket az összegeket, amelyek lehetővé teszik, hogy közösségünk életébe minél többen be tudjanak kapcsolódni. A bevételekről és a kiadásokról a képviselőtestület minden évben pontos elszámolást kap a testület költségvetési ülésén.

Az egyházközségi hozzájárulás mértékével kapcsolatban az egyházmegye ajánlása: az éves egyházközségi hozzájárulás mértéke az éves nettó jövedelem 0,5-1 %-a. Az egyházközségi hozzájárulás fizetését azoktól kérjük, akik önálló jövedelemmel rendelkeznek.

Az egyházi hozzájárulás befizethető:

- **Csekkes befizetés**: templomban az újságos asztalon és a plébánián kihelyezett sárga csekken is be lehet fizetni az egyházközségi hozzájárulást.
- templomban a **szentmisék után**;
- a **plébánián személyesen**; **hétfőtől péntekig 8-16 óráig;** (Orosháza, Deák Ferenc utca 18.)
- **átutalással** - **nevüket és lakcímüket feltüntetve a következő számlaszámra: 11733041-20022882** (OTP Orosházi Fiókja).

Csekken vagy átutalással történő fizetés esetén a közlemény rovatba kérjük, írják be: **„Egyházi hozzájárulás", valamint az adott évet.**

Természetesen az egyházi hozzájárulást akár havi részletekben is lehet rendezni!

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik az egyházi hozzájárulás megajánlásával is támogatják az ***orosházi Jézus Szíve egyházközséget.***

Ugyancsak köszönet azoknak, akik külön adományaik befizetésével támogatják a régi plébánia lakásokká való visszaalakítását és felújítását, használhatóvá tételét.

Kérjük a Tisztelt Hozzátartozókat, hogy a lejárt sírhelyek újra váltása ügyében a Temető Gondokságon az ügyintézőnél mielőbb jelentkezni szíveskedjenek.

A lejárt váltású, újra nem váltott sírhelyek és urnafülkék visszakerülnek az Egyházközség tulajdonába és újra érékesítésre kerülhetnek.

Felvilágosítás:
Munkanapokon 8 és 14 óra között az alábbi telefonszámon:
06-30/473-3607

A második 1%-ról is lehet nyilatkozni:
Orosháza Katolikus Templomáért Alapítvány adószáma: 18372922-1-04

A Tett
(tetteid mérnek meg téged)

Az anyagi világ segítsége az emberi kéz
Szerepe értelemtől, tudattól áthatott.
Gyakran legyőzte, legyőzi az anyagot.
Az élet adta nehézséggel gyakran szembefordított.
Tevékenysége figyelemfelkeltő, sokoldalú,
Az Isten adta fénytől sugárzó hatású.
Tájékozódnunk kell az anyagban,
Ebben az ellentétekkel teli világban,
Ahol feladatunk a létfenntartó munka,
Életminőségünk függvénye,
Amely tudástól áthatott emberkéz műve.
A földi létben fontos, hogy itt a másik ember.
Tény, hogy nem vagyunk egyedül,
Nemcsak valamik, hanem valakik vesznek körül.
Akiknek tettre kész keze,
Segítő szíve-lelke ölel körül.
Fentiek visszhangjának a mi lelkünk is örül,
Ami jó, mert a sok munkában
Testünk, lelkünk gyakran kimerül.
Emberi cselekedeteinket
Földi életünk törvényei szabályozzák,
Felső hatalom jószándékai irányítják.
Ez az életünk feletti Hatalom
A Lélek védelmében,
Hogy ne érje ártalom.

És a Lélek szabadságot hordoz…
Ennek a szabadságnak
Morális az aurája, öntudata,
Felső hatalom a szigorú irányítója.
Amikor az Úr az ember kezeit elképzelte,
Szeretet-cselekedeteire irányult tekintete.
Isten megmondta, amikor feltárta az utolsó napot:
„Éheztem, és ennem adtatok…” (Mt. 25,31-46)
Az emberkéz célja az irgalmas cselekedet,
Ez az út, amely az Úr Jézushoz vezet.
Miről lehet megismerni a Messiást?
Áldott megváltásairól, mely minden léleknek
Kínálja a Megvilágosodást!
Ennek fontos alapköve a Békesség,
Amely fényesre mossa lelkünket.
Betölti jósággal,
összhanggal,
tűréssel,
tűzálló akarattal,
léleképséggel,
létünknek frigyszekrénye,
a Mindenható Isten lelke.
Ajándékba kaptuk, mint atyáét a gyermek.
Adjunk érte hálás szívvel Istenünknek köszönetet.

Dr. Bertók Éva

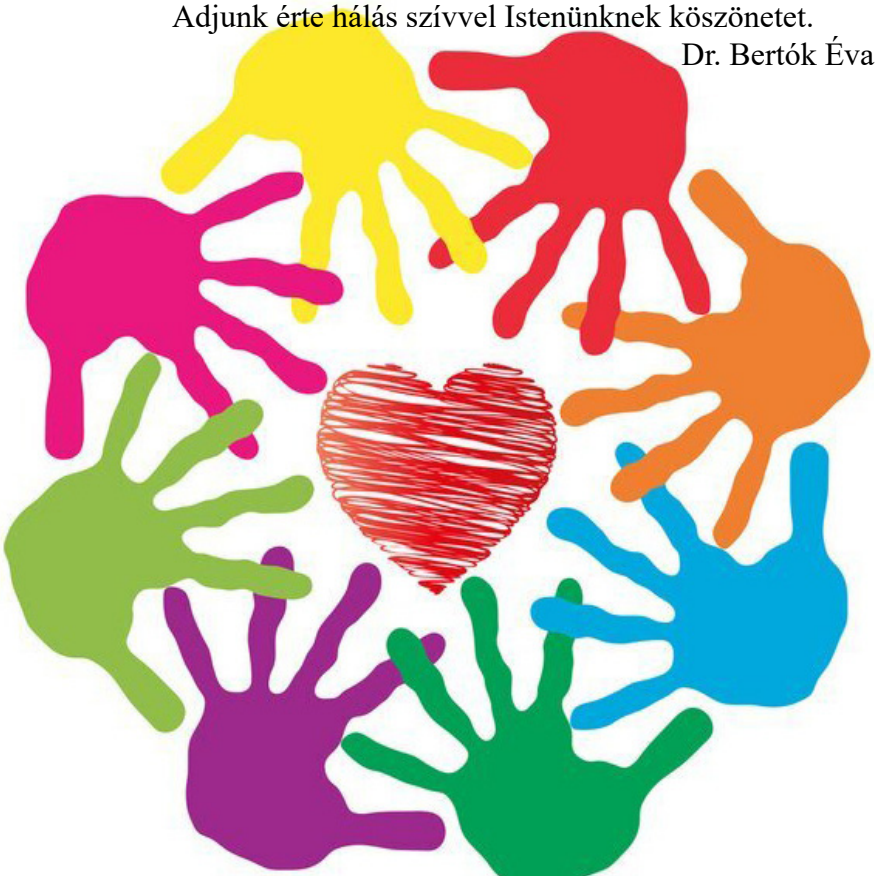

OROSHÁZI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

Kiadja: Jézus Szíve Plébánia
5900 Orosháza, Deák Ferenc u. 18.
www.oroshaziplebania.hu

Felelős kiadó:
Iványi László
tb. kanonok, esperesplébános

Szerkesztő:
Mészáros Géza

Tördelés:
Iványi László

Nyomtatás:
MMD Kreatív Stúdió

Magyar Katolikus Rádió Orosházán és környékén - FM sáv 88,6 MHz